ꝑcipiã. Fortitudo mea dñe: firmamẽtuꝫ
meũ: deus meus: refugiũ meũ ⁊ liberator
meus. Suggere quid de te cogitẽ. doce
quibꝰ te sermõibꝰ inuocẽ: da quibus ope
ribꝰ tibi placeã. scio nãqꝫ scio vnũ quo tu
placaris ⁊ aliud qđ non spernis. Est vti
qꝫ tibi spũs cõtribulatꝰ sacrificiũ. ⁊ acce
ptas cor contritũ et humiliatũ. His me
deus meus adiutor meꝰ dita muneribꝰ.
his contra inimicũ muni ꝓtectionibus.
hoc de flãmis vicioꝝ ꝑsta refrigeriũ. hoc
aũt desideriorũ passiõibꝰ pande piũ refu
giũ. Fac dñe virtus salutis mee ne sim đ
numero eorũ qui ad tẽpus credũt ⁊ in tẽ
pore tẽptatõis rcedũt. Obumbra caput
meũ ĩ die belli. spes mea in die afflictõis.
⁊ salus in tꝑe tribulatõis. En dñe illumi
natio mea ⁊ salus mea. rogaui q̃bꝰ egeo.
intimaui q̃ timeo: sed remordet cõsciẽtia.
repħẽdunt me cordis secreta. ⁊ qđ amor
mĩstrat: timor dissipat: zelus incitat: me-
tus increpat. Acta mea formidinẽ: sꝫ tua
ingerit pietas fiduciã. tua hortatᷣ beni-
gnitas: mea tardat malignitas. Et ut ve
rius fatear occurrũt memorie phãtasma
ta viciorũ que reuerberãt audaciã presu
mentiũ animorum.

Hominis cõquestio qui ꝓpter inobe-
diẽtiã a dño nõ auditᷣ Cap. III.

C Um eniꝫ quis
odio dignꝰ sit: qua fronte grãm
requirit: cui pena debetᷣ q̃ teme
ritate gloriã deposcit: lacessit iudicẽ: qui
postposita satisfactiõe delicti q̃rit ꝑmĩjs
honorari: regi insultat obnoxiꝰ supplicõ
qui donari flagitat ĩdebito brauio: ⁊ dul
cẽ affectũ patris stultus exacerbat filiꝰ: q̃
post illatas ꝯtũelias ante penitudinẽ he
reditatis vsurpat celsitudinẽ. Quid mi pr̃
me gessisse recolo: merui mortẽ ⁊ peto vi-
tã. Cõmoui regẽ meũ: cuiꝰ impudens in
uoco ꝑsidiũ. Cõtẽpsi iudicẽ quẽ temere
postulo adiutorẽ. Insolẽs renui audire
patrẽ quẽ demũ ꝑsumo hr̃e tutorẽ. Heu
mihi qꝫ sero venio: heu heu qꝫ tarde festi
no. heu me q2 curro post vulnera dedig-
nãs incolumis ꝑcauere iacula. Neglexi
ꝓspicere tela: modo ꝓ sollicitor de mor-
te vicina. vulnera vulneribꝰ inflixi: q2 sce

lera sceleribꝰ addere ñ timui. Recẽti cica
trices labe respsi: quia prisca flagicia mo
dernis iniq̃tatibꝰ reciprocaui. ⁊ que diui
na solidauerat medicina: mea rsoluit pru
rigo phrenetica. Cutis q̃ supducta vul-
neribꝰ morbũ celauerat: sanie erũpẽte pu
truit. quia iterata iniquitas cõcessam mi
sericordiã exinaniuit. Noui q̃ppe scrip-
tũ. in quacunqꝫ hora iustꝰ peccauerit om
nes iusticie eius obliuiscentᷣ. Si iusticia
aboletᷣ iusti ruentis: quãto magis peni-
tẽtia peccatoris in idipm reuerẽtis. Quo
tiẽs canis redĳ ad vomituꝫ: et quasi sus
repetĳ volutabrũ: Fateor q2 nihil rcor
dari est ĩpossibile. Quot mortaliũ igno-
rãtes peccare docui: volẽtes delinq̃re ꝑ-
suasi. resistẽtes coegi: volentibꝰ consensi.
Quot sane gradiẽtibꝰ laqueũ induxi: viã
querẽtibꝰ foueam retexi: vt patrare non
horrerẽ: obliuisci ñ metui. Sed tu iustꝰ
iudex signans peccata q̃si in sacculo ob-
seruasti oẽs semitas meas: ⁊ cũctos gres
sus meos dinumerasti. tacuisti semꝑ silu
isti. patiens fuisti. Ue mihi demũ loque
ris quasi parturiẽs.

Judicis timor. Cap IIII

D Eus deoruꝫ do
mine ꝑstabilis suꝑ malicia. No
ui quia manifestꝰ venies. noui
quia nõ semꝑ silebis. cum in conspectu
tuo ignis exardescet. ⁊ in circuitu tuo tẽ
pestas valida ingruerit. cũ aduocaueris
celũ desuꝑ: et terrã discernere populũ tu
um. Et ecce corã tot milibus populoruꝫ
nudabuntᷣ oĩes iniquitates mee. tot ag
minibꝰ angelorũ patebunt vniuersa sce-
lera mea. nõ solũ actuũ sed etiã cogitatõ-
num simulqꝫ locutionuꝫ. Tot iudicibus
inops astabo: quot me ꝑcesserunt ĩ opere
bono. tot arguẽtibus cõfũdar: quot mi-
hi ꝑbuerũt bene viuẽdi exempla. tot cõ-
uincar testibus: quot me monuerũt ꝓfi-
cuis sermõibus: seqꝫ imitãdos iustis de
derũt actõibus. Dñe mi non suppetit q̃d
dicam: nõ occurrit quid respõdeam. Et
cũ iam intersim seuo illi discrimini: torq̃t
me ꝯsciẽtia: cruciãt cordis arcana: coar-
tat auaricia: accusat suꝑbia: cõsumit ĩui
dia: inflãmat ꝯcupiscẽtia: ĩfestat luxuria:

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0014
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG